

In het bos is het ijskoud.
Dikke sneeuwvlokken dwarrelen naar beneden.
Het is muisstil.
De meeste dieren zijn dan ook in een diepe winterslaap.
Of, net als Arie, vertrokken naar het warme zuiden.

'Oef, wat is het fris,' zegt Mof.
'Hier is geen lol aan.
Ik wil weg van hier.
Naar een plek waar het warm is.'
'Dat wil ik ook,' zegt Pier.

'Ik ril van kop tot teen.'
'Hi hi,' zegt Mof.
'Pier, waar is je teen?
Ik kijk, maar zie geen teen.'

'Je weet best wat ik bedoel,' antwoordt Piertje.
'Heel mijn lijf is koud.
Van mijn kop tot aan het puntje van mijn staart.
Jij hebt een lekkere warme vacht.'
'Nou,' sputtert Moffel tegen.
'Ik heb het anders óók koud hoor.
Maar weet je wat, Pier?
We doen gewoon wat extra hout in de kachel.
Dan krijgen we het vast snel warm!'

Mof loopt het hol uit.
Met een bijl.
Op zoek naar hout.
Hij tuurt en tuurt.
Ha, daar ligt een tak.
Een tak voor veel hout!